

LIETUVOS KARIUOMENĖS ORDINARO KALĖDŲ SVEIKINIMAS

Maitinimės Dievo žodžiu

Brangūs kariai, mielosios šeimos, Dangiškoji Motina Marija mus veda už rankos prie prakartėlės, parodo gimusį Kūdikėlį ir primena visiems: „Dėkokite Viešpačių Viešpačiui, nes jo ištikimoji meilė amžina“ /Ps 136,3/.

Žvelgdami į šią ištikimą ir amžiną Meilę, mes šiais metais įžengiame į metus, skirtus tautų apaštalui Pauliui, jis mums sako: „Džiaukitės, tobulinkitės, vienas kitą guoskite, būkite vieningi, taikiai gyvenkite, ir meilės bei ramybės Dievas bus su jumis“ /2Kor 13,11/.

Su šiais apaštalo Pauliaus žodžiais mes prisiartiname prie prakartėlės ir trokštame giliau suprasti Kristaus gimimo slėpinį. Nuo amžių Dangaus Tėvo ŽODIS per Marijos ištartą „Tebūnie“ tampa kūnu ir apsigyvena tarp mūsų. Tai Dievo Sūnus, Amžinoji Meilė, kuri mus visus be galo pamilsta ir trokšta, kad ir mes kiekvienas pasiliktume Jo meilėje. O pasilikti Jo meilėje – tai jau dabar gyventi amžinybės viltimi. „O amžinasis gyvenimas, tai pažinti Tave vienintelį tikrąjį Dievą ir tavo siųstąjį Jėzų-Mesiją“ /Jn 17,3/.

Dievo Žodis, tai yra Jėzus Kristus, atėjo į žemę mažu kūdikėliu, tačiau Jis atėjo įžiebt žemėje ugnies ir nori, kad ji jau liepsnotų /plg. Lk 12,49/. Dievo žodis, kuris yra Meilė, perteikia meilės ugnį ir skatina ją skleisti, mylėti. Labai gražiai meldėsi Šv. Efreimas, sakdamas: „Viešpatie, tavo žodis yra gyvenimo medis, kurio šakos veda palaimintus vaisius: kas paragauja to vaisiaus, suvokia, kad prasmė, kurią atrado, yra vienintelė... Jei tu atsigavinau iš neišsenkančio šaltinio, grįžk ir gerk kiekvieną kartą, kai trokšti“.

Suprasdamas, kokie lobiai glūdi Šventajame Rašte, Popiežius Benediktas XVI sušaukė viso pasaulio vyskopus ir priminė šv. Jeronimo mintis: „Kas nepažįsta Šv. Rašto, tas nepažįsta nei Dievo galios, nei jo išminties. Nepažinti Šv. Rašto reiškia nepažinti Kristaus“.

Mieli kariai, nuoširdžiai raginu visus: įsigykime Šv. Raštą – linksmosios Evangelijos Naujienos knygą. Skaitykime ją kasdien, visi kartu šeimoje su vaikučiais. Pasaulio vyskupų sinodo baigiamojoje žinioje Dievo tautai sakoma: „Kiekvienuose namuose turėtų būti ypatingoje vietoje laikoma, skaitoma ir meldžiantis naudojama Biblija. Šeima turėtų pasiūlyti ugdymo per malda, katechezę ir didaktiką formų ir modelių, kad „vaikiniai ir merginos, seni žmonės ir maži vaikai“/Ps 148,12/ galėtų išgirsti, suprasti, aukštinti Dievo žodį bei juo gyventi“. Tai Dievo meilės laiškas, parašytas mums visiems, kad turėtume gyvenimo, kad neklaidžiotume tamsybėse, bet turėtume amžinojo gyvenimo šviesą.

Šv. Augustinas sako: „Nėra svarbu paliesti Jėzų, kaip tai darė persekiotojai, kurie jį nukryžiuo. Tačiau ypač svarbu – suprasti Žodį“. Sakoma, jog Kūdikelio Jėzaus Teresė išmokė netgi palaimintą Motiną Teresę iš Kalkutos gyventi Evangelija, mažuose ir konkrečiuose dalykuose vykdančią Dievo valią. Šventojoje Kūdikelio Jėzaus Teresėje daugelis žmonių atrado gyvąją Evangeliją. Ištikimas induistas, matydamas, su kokia meile Motina Teresė gydė sergančiojo žaizdas, pasakė: „Matydamas, kiek jėgų ji skiria savo darbui, daugiau neabejoju, kad jos religija yra teisinga“. Juk Viešpats mums visiems primena, sakydamas: „Taip tešviečia ir jūs šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“ /Mt 5,16/. Kaip svarbu, mieli kariai, kad mes gyventume Evangelija. Kaip svarbu, kad mes trokštume atsinaujinti ir pasikeisti. Koks džiaugsmas užlieja žmogaus širdį, kuomet jis įsigilina į Šv. Raštą. Juk Viešpats pasakė: „Kas laikysis mano žodžio, neragaus mirties per amžius“ /Jn 8,51/. Ar gali būti labiau guodžiantys ir drąsinantys žodžiai už šiuos, kuomet surandame tikrąjį gyvenimą, kuris nesibaigia mirtimi.

Brangieji, juk Jėzus atėjo pas mus Betliejaus tvartelyje, kad įvykdytų Dangaus Tėvo valią. Iš meilės mums jis vykdo Jo valią, kuri reikalauja, kad nepražudytų nė vieno, bet visus prikeltų paskutinąją dieną /plg. Jn 6,39/. Jėzaus nepaprasta auka ir meilė mus visus įpareigoja klausyti Jo žodžių ir gyventi tiesos šviesoje. Juk mes esame keliaujanti tauta, kurią veda Amžinasis Žodis. Ir „Tavo žodis – mano kojoms žibintas, šviesa mano takui“ /Ps 119, 105/. Tad gyvenkime visavertį gyvenimą šiandien, atlikime gerai užduotis šiandien, mylėkime sutiktus žmones ir būkime jiems atidūs šią akimirką, nes nuo to priklauso mūsų laimė žemėje ir amžinybėje.

Dar kartą visi sugrįžkime į Betliejaus tvartelio mokyklą. Atidžiai pažvelkime į gimusį Kūdikelį Jėzų. Marija šį kūdikį pirmiausiai parodė piemenėliams, paskui išminčiams, o šiandien ji parodo mums visiems ir sako: „Darykite, ką tik Jis jums lieps“ /Jn 2,5/. Mieli kariai, suprastę, kad „Žmogus gyvas ne viena duona, bet ir kiekvienu žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų“ /Mt 4,4/, su džiaugsmu ir meile darykite tai, ką mums liepia Išganytojas. Tuomet nudžius mūsų ašaros, pradžiugs mūsų širdys ir mes visi kartu su dangiška Motina Marija savo gyvenimu galėsime giedoti padėkos ir meilės himną Magnificat, kuris, prasidėjęs žemėje, per amžius skambės dangaus Tėvynėje.

Džiugių šv. Kalėdų ir palaimingų 2009 metų nuoširdžiai linki jus visus mylintis
Lietuvos kariuomenės ordinaras vyskupas Eugenijus Bartulis